

Jubileu dels joves amb Lleó XIV

Romà Casanova, bisbe de Vic

En cloure's la darrera Jornada Mundial de la Joventut el papa Francesc va convidar el jovent a celebrar el seu jubileu a Roma, en el camí vers la Jornada Mundial del 2027. Aquest jubileu s'està celebrant de l'1 al 3 d'agost amb la participació del sant pare Lleó. Un nombrós grup de joves —una vuitantena— de la nostra diòcesi de Vic està vivint aquestes jornades, esdevenint «pelegrins d'esperança», com fa el lema escollit pel papa Bergoglio per al Jubileu del 2025.

La participació de joves del bisbat en el Jubileu és un signe d'esperança

Que jovent del nostre bisbat participi en un esdeveniment de l'Església universal ens infon esperança als qui estimem la nostra Església de Vic i som conscients de les dificultats que tenim perquè l'anunci de la fe arribi a les noves generacions. Esperança, però, que no se cenyeix al fet de participar en aquest esdeveniment, sinó que es fonamenta en el treball que, des de la Delegació de Joves, parròquies i institucions, es fa acompanyant jovent en el dia a dia. Des de la talaia del ministeri episcopal, que té una mirada més àmplia de la realitat eclesial, constato com el Senyor toca el cor de joves que, des de situacions molt diverses, cerquen Déu i demanen el baptisme o un coneixement més profund i cert de la fe cristiana. No podem oblidar mai que Déu és viu i que pot tocar el cor de tota persona, desvetllant-li el desig de plenitud. La buidor d'una societat consumista i hedonista no pot sadollar la set d'amor, de veritat i de bellesa que fa niu en tot cor humà.

Francesc, papa, en la butlla de convocatòria del Jubileu *Spes non confundit*, demanava que hi hagués més proximitat als joves, que són «l'alegria i l'esperança de l'Es-

glésia i del món». Els joves, per ells mateixos, representen l'esperança: tenen al davant un futur i una vitalitat pròpia de la seva edat. Però, com deia Francesc, «ells, lamentablement, veuen amb freqüència que els seus somnis s'esfondren. No els podem decebre; en el seu entusiasme es fonamenta l'esdevenidor». Com a comunitat cristiana, doncs, hem de ser capaços d'ajudar-los a descobrir l'esperança que mai no mor, la qual té un rostre concret, Jesús de Natzaret, el Fill de Déu fet home per salvar-nos. A més, necessiten veure, en els més grans, testimonis d'esperança: acompanyant-los, posant confiança en ells, en la recerca de la justícia i del bé comú. El testimoni de pau, que brota d'un cor reconciliat amb Déu, és capaç d'obrir horitzons nous de camí a recórrer vers la plenitud del Regne de Déu.

